

מסורת הש"ס

[illegible]

הנהגות חב"ח

(א) גם' ואקדש אני לך:
(ב) יִשְׂרָאֵל ד"ה מדין שניהם
משני הדין כל"ל ותיבת
מבין נחמק:

מוסף רש"י

ואקדש אני לך. וכשנחנו לו ח"ל התקדשנו
 וממנו הנאם ליה: **מדין ערב**. ממה שחזר
 ח"ל מנה וז' יחולין ללמוד: **היכל מנה** וז'
 אלוה' אלהם מקדשם משכן: **מקדשם**. ואש'
 הוה: **מדין עבד כנעני**. דתמן
 בנחמין לקמן (דף ג:) קויה את
 בכסף ע"י אחרים שאחרים
 עפרוין אומן בממוקן קויה ע"י
 ויורא לחירות ואש' דלא חקר אלוה'
 בבשר ממונה מדין: **ואקדש אני לו**.
 לאותו פלוני בשמן לו כשצילי:
מדין שניהם. (א' מבין שני הדינין
 הללו של ערב ושל עבד כנעני את
 למדין: **האי דקא מקני**. בעל
 העבד שהוא מקנה את העבד
 למחירות קא קני האי כסף שמקבל
 כספדיו: **ואקדש אני לך**. והוא
 קיבלו ואמר לה התקדש לי בכך:
 דמפסדן ואולי עשמה
 עש' לשן אחריות. **אדם**
 הוהש לקרקעות (דכתיב ויקנה סה)
 נכסים שאין להם אחריות.
 שמוכר או נותן קרקעות ומטלטלין
 חוה נושאן המטלטלין והקרקעות
 קרויין לו במשיבם המטלטלין: **ואין**
איפכא חנו. שזריך לקנות הקרקע
 נחמד את הדברים שהקרקע קונה
 בעל חנו כסף או שטר או חוקה
 דגל ודבר שכן לא והמטלטלים
 נקניקס אגבן: **באדם חשוב עסקינן**.
 שאינו רגיל לקבל מתנות: **בבשר**
אש' כר. שמתנה זאת לתת פטורה
 אלאהם שפייעין לה לקבל הימנה
 מתנה: **וכן לענין מתנה**. הך
 ששעמח דרנא דלפניה קידושין מדין
 עבד מדין עבד כנעני ק' לענין
 מתנה מדין לו שזה ואמר לו תן
 הכסף לפלוני ושדי מכורה לך
 קנה מדין ערב היך מנה ותהא שדך
 מכורה לפלוני קנה חזמו פלוני שדה
 מדין עבד תן מנה לפלוני ותקנה
 לו שדי תן קוזה מדין שניהם: **ויא**
לה. להיות נקנית בכל דהו בקנין
 כל שהוא ואפילו בטובת הנאה
 בעמלת: **ען דו**. בגופים שנים
 בעל ואשמו ואפילו אלו לא אלא
 ללנות בעמלת: **דאיתסיבא למחילה**.
 ששדס רשאי למחלו: **אש' אמר**
רמחמא. אי יקח איש אשה: **איש**
אחר רמחמא. אי יקח איש: **איפכא**
לנבי טרי. להנשא להם אי אפשר
 הילכך האי לא קדיש אלא פלגא
 ותאיה שזה לאחר ח"כ אינה
 מקודשת נאר: **ויפסדו קידוש' ביכולה**.
 איזה חזק' חזק' קודש' דהא
 מקודשת בלשון הקדש (קמח לה)
 ואש' למ"ד כו'. פלוגתאין במשכח
 ומחזק' **הסס כהמס**. היא. ושלו
 יסורא חזק' חזק' קודש' דהא
 מקודשת בלשון הקדש (קמח לה)

לפיכך יש נח במאמרו לפשוט והכל דע
לחציה לפיכך אין דיבורו חפזים צה: הא
אחרת המעכצת צה והתם לא אמר' ד
חציה ותמכר ויקריב אחרת בדמיה: ו

במשפחה קנה האשה. ואנן איפסא תנן. כמתני' דהאי
שקבעיהו מתנה טמן, אבל אם לא היה אדם ששול
למסור באדם חשוב, הכי איבעי לה למתני מי ספרת
ובן הילך מנה וכן ביתך לפלוני, וכן מנה לפלוני
למחול אימא לא, עריבא, אשה, כי יתא איש אשה, לא
אלא תנאי, אלא צרה לספר הואיל והנשות בידי יתא
הכא רשא, וכאילו הנחה לה בפירוש דמי. ודעת האיס
תלוי בה כולה וצרה למסר, ודעת האיס

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

١١

אם בן חור' נבס' שיש להם אחריות. פי' בקומתם דלמס הוקס לקרקעות דמכיר והמתנתם אותם לנשט אחרים וקסס דהוה קרל כתיב נעבד" אלל בן חורין אלל ארמס דוקא דמיי עלי לפי ששמן אותו נעבד כדלמס בפ"ק דמסדרין (דף ע"ג.) ועבד נמי פלוגתא הוה בפ"ק דבי"ק (דף י"ב.) כי במקרקעי יז כמטלטלי דמי ונראה דללו דוקא יז להם אחריות אלל אין כי נמי יז להם אחריות לא מצי מטלטלין נקנין אבז מטלטלין דנכס' שאלן להם אחריות לא שייך כהו אבז' אבז' י"ל דה"ק ע"כ יז אשח נקניט אבז מטלטלין שדה נמי נקנה אבז מטלטלין שחרי קנין כסף דלמס לפינן משהי קיסח קיסח וחס אין שדה נקנה מהיכא מתיי בנאס' :

וּנְשֵׁמָה קִדְּשׁוּ בְּכֹלָהּ מִי אֵל
תֵּימָה בְּרִי
דְּבִישׁ תְּמִידָה (דף יא:) יִלְךְ רַגְלָהּ
שֶׁל ו' עֹלָה וְדִבְרֵר שֶׁהִשְׁמַע מְלִיכָה
בּו מִקְרָא דְּכַמִּיבֵּל כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ
לֵה' וְכִי אָשֶׁה לָּהּ כְּמִיבֵּי קִרְיָה וְאֶ"כ
מִזֵּי פִרְיָן הֵא לָהּ דִּמּוּ לְהִדִּי וְנִרְאָה
שֶׁלֶךְ דִּקְדָן רִשִׁי וְפִירֵשׁ דֵּלָה
מִקְדָּשָׁה בְּלִשׁוֹן הִקְדֵּשׁ קֶאֱמֵר לֵה
וְכִלְמָר בְּרִישׁ פִּירְקֵין דִּלְשָׁר לֵה
אִיבֵי סִקְדָּשׁ שִׁלְמֵס עֹשֶׂה אֹתָהּ
כִּהְיֵשׁ לְפִיק יֵשׁ לְהִיט דִּינֵה סִקְדָּשׁ
אֲבָל אֵם הִיֹּה אֹמֵר מִלּוּמֵסֵת אֵל
חַד מֵהֵנּוּ לִישְׁנִי דְלַעֲלִי (דף י.) עַל
זֶה לֹא הִיֹּה מִקְשָׁה וּנְשֵׁמָה קִדְּשִׁי
בְּכֹלָהּ לְפִירֹשׁ זֶה: וְחִזְרֵר וְלִקְחָהּ. הֵא
דִּקְטָר וְחִזְרֵר וְלִקְחָהּ וְלֹא נִקְטָר בְּהֵמָה אֵל
שֶׁנִּי שׁוֹמֵרִין סִקְדָּשִׁין כֹּל אֲחֵד מֵהֵי
מִשּׁוֹס דִּלָּא שִׁיךְ הֵסֵס וְעֹשֶׂה תְּמִידָה
וּמִתְמַדָּה כִּינֵאל בֵּה דְשׁוֹמֵרִין אִין
מִמֵּינִין כִּלְמָר דְּתִמְמוּרָה (דף י.)
וְכִפְקֵי (דְּתִמְמוּרִין) (דף י.)

וואס? עסן דאס אין בילד עולם
העם (תמורה יא) מפרש למען
דאסר דאן כולם עולם מה יעשה
ממנה וקאמער דימכנה לנרתי עולם
חזן מדמי הרגל שקדש ופרץ
ליה יפטר וזו מעולות לא היא
היה עולם שקדש ומשני עולם
הרי עלי עולם כמו שזכרנו (ש)
עולם חשבו עסקין
וכל מתנה מינה גמרה
דאמר גמי משמיה דרבה
ריבא ריא אישמעינן
יתתא וינח לה בכל
דור ר"ל טוב למיכת טון
ממונא אימא לא ואי

אמר רבא ה'התקדש לי להצ'י מקודשת
ה'התקדש אמר ליה אבי' לרבא מאי שנא חצי'י
מקודשת אשה אמר רבנא ולא חצי' אשה ה"א איש
איש א"ל הכי השתא התם *אייתא לבי תרי' איש
חזי לבי תרי' וה"ק לה דאי בעינא למינסב אחריני
זוטרא בריה דרב מרי לרבינא וניפשמ' לה קידושי
האומר גולה של זו עולה תהא כולה עולה ואפי'
ה"מ היכא דמקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו
נשמה תלויה בו הויא כולה עולה מי דמי התם
דבר הא לא דימיא אלא להא *דאמר רבי יוחנן
פין הקריש חציה *והור' ולקחה והקרישה קרישה
תמורה ותמורתה כיוצא בכה שמע' מינה תלת

נבנה בדבר שם אין משאש רואה אינם קידושין וזו לא נמצאה אלא
זה הוא אין דבר זה דומה אלא לבהמה של שני שותפין דאיכא דעת
קריבה. הואיל ובתחלת הקידוש לא נרמז לקרר שלא קידש אלא
ומפורסם כיוצא בה. דאינה קריבה מדמק קדושה דמיה נאמרה:
בעלי

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

זא א מ״י פיה חלל
 אשטות חלל כן קתא
 פקש כן ש״עס חלל פ״י
 נט כתיב ה׳
 פחב ג מ״י שס חלל
 קתא נט ש״עס חלל
 קפ״י
 פחב ג מ״י שס חלל
 קתא נט ש״עס חלל
 חלל פ״י חלל חלל
 ג ד מ״י פיה חלל
 חמרה חלל
 פקש כן ש״עס חלל פ״י
 ק פ״י ג חלל חלל חלל
 זכ״י
 זא א מ״י פיה חלל
 אשטות חלל כן קתא
 חלל פ״י חלל חלל
 גב א מ״י פיה חלל
 חמרה חלל חלל חלל

הל"נ:
בב ז' מ"י שס הל"ד ופסק
דקרינה וזלזל כרי
[עין כ"מ]:

לר"ן הש"ס

גם' וחור ולקחת
והקדישה. ע' גטין מג ע"ב
תד"ס גמרו:

וסף תוספות

א. דהיינו דוקא עבד כנעני
דעליה כתיב קרא
דוהתנחלתם, תוס' מגילה
כג: ד"ה שמין, ב. אלא
לפי שדומה יותר לנכסים
שיש להם אתריות נקטיה
לרבותא, תוס' הרא"ש.

ום' ר"י הוקן

[illegible]